

İşçinin Sesi

ÇORLU-ÇERKEZKÖY

Sayı: 1

iscininsesicorlu@gmail.com

MESS hükümetine karşı sınıf sendikası sınıf siyaseti

Geçtiğimiz günlerde metal işçileri çok büyük bir kararlılıkla hazırladıkları greve çıktıklarında, bütün sektörlerden işçilerin, hepimizin gözü kulağı onlardaydı. Çünkü metal işçilerinin grevi, daha iyi bir toplu sözleşme için yapılan bir grev değildi, bir grevden ötesiydi. Farklı sektörlerden işçileri de harekete geçirecek bir güce sahipti. Bu yüzden MESS'in istemesiyle apar topar, yurtdışındaki bakanların yerine imza attırarak, resmen evrakta sahtecilik yaparak grevi yasaklayan hükümet, Türkiye'nin değil MESS'in hükümeti olduğunu göstermiştir.

Bakanlar Kurulu'nun metal grevini yasaklama kararı en baştan ve bütünüyle geçersizdir. Hukuki geçerliliği yoktur: Ama daha önemlisi, tarihsel meşruiyeti yoktur. İnsanlığın 21. yüzyıla getirdiği ortak anlayış içinde, işçi sınıfının hakları için grev yapması, ayrılmaz bir yer edinmiştir. Yasaklanamaz! O kadar. Eğer bu böyleyse, o zaman işçi neden geri çekilsin ki? İşçi bu greve müthiş bir kararlılıkla geldi. Gebze'deki mitingde "Metal işçisi grev istiyor!" diye haykırdı. İşverenin zayıf halka olarak gördüğü fabrikalarda bile grev oylamasına ezici çoğunlukla, sendikalı işçi sayısından daha yüksek oylarla evet dedi! Yasak kararına karşı Ejot Tezmaç'ta fabrikayı terk etmedi. Grev yasağının ardından ilk işgünü olan 2 Şubat Pazartesi günü çeşitli fabrikalarda gerçek bir işbaşı yapılmadı. İşçi yürümek istiyor, hakkını almak için mücadele etmek istiyor. İşçi mücadele ateşini yaktı, sendikasıdan bu mücadeleye sahip çıkmasını, liderlerinden bu ateşi harlamasını istiyor. Karşımızda MESS, TÜSİAD, MÜSİAD gibi patron

sendika ve dernekleriyle AKP gibi patron partilerinin (grevin yasaklanmasından hemen sonra MESS kodamanlarını makamında kabul eden Kılıçdaroğlu'nun CHP'sini de buna eklemek gerek) birleşmiş sınıf cephesiyle karşı karşıyayız. Sadece metal işçilerinin değil, tüm işçi sınıfının karşısında bir cephe! Bizim ihtiyacımız olan da bir sınıf cephesi. Sınıfın çıkarlarını her şeyin üstünde tutan bir sendikası ve sınıf politikasıyla işçi sınıfının masaya yumruğunu vurması....

BİZ KİMİZ?

- Bizler Çorlu'da, Çerkezköy'de farklı fabrikalarda çalışan sendikalı ya da sendikasız işçileriz. Çalıştığımız fabrikalar, üyesi olduğumuz sendikalar farklı olsa da sendikasız olsak da çıkarlarımız ve amaçlarımız bir olduğunu biliyoruz.
- Aynı sınıfın parçalarıyız. Sermayeye karşı işçilerin birliğini, sınıf uzlaşmasına karşı sınıf mücadelesini, sendikal örgütlenmeyi, sendikalarımızın patronlardan ve hükümetlerden bağımsızlığını, işçi sınıfının uluslararası birlik ve dayanışmasını savunuyoruz.
- İnsanca bir yaşam, sınıfsız, sınırsız, savaşız ve sömürsüz bir dünya istiyoruz. Bu düşünceleri paylaşan tüm mücadeleciler işçileri birlikte mücadele etmeye çağırıyoruz.

Fabrikalardan haberler

Çocuklarımızla doyusıya vakit geçirebileceğimiz bir dünya istiyoruz

Ben Çorlu'da çalışan bir tekstil işçisiyim. Tekstilde bilirsiniz daha çok kadın işçiler çalışır. Ben de onlardan biriyim. Tuvalet bile biz izinle gidiyoruz iş yerinde. İçimizden biri tuvalet gidecekse, kartımızı güvenlikten alıyoruz ve kart basıp öyle gidiyoruz. Eğer fazlaca tuvalette kalırsanız ustabaşı hemen gelip sizi uyarıyor. Hamileyseniz özel bir muamele görmüyorsunuz. Zaten işe girmeden önce yakın bir zamanda hamile kalmayı planlayıp planlamadığımız bile soruluyor. Bazen kendimi makine gibi hissediyorum insan olduğumu bile unutuyorum. Pazar günleri, hafta araları işin yoğun olduğu günlerde mesaiye kalıyoruz. Zam zamanı yüzünü bile görmediğimiz patronlar, mesai zamanları fabrikadan ayrılmıyorlar. Sizin cenazeniz, bir yakınınızın düğünü, özel başka bir durumunuz olursa izin almak için bin takla atmanız gerek. Bazen izin alacağıma gitmem daha iyi dedirtecek hale getiriyorlar insanı. Eve gelince kadının mesaisi bitmiyor biliyorsunuz. Evimiz kira. İki kızım var. Biri üniversiteye hazırlanıyor. Çalışmayınca geçinmek zor. Yemekti bulaşıktı ben nasılsınız diyemeden çocuklarım uyuyor zaten. Bu arada en çok onlarla vakit geçiremediğim için üzülüyorum. Çocuklarımın en güzel çağlarında beraber olamıyorum.

Uzun saatler çalışma yasaklansa da rahat rahat çalışsak. İşçilerin makine gibi olmadığı, çocuklarıyla doyusıya geçirebilecekleri zamanlarının olduğu ve kirada yaşamak zorunda kalmadıkları bir dünya olsa keşke.

Çorlu'dan bir tekstil işçisi

Biz yüzde 99'uz yüzde 1'i ezip geçelim

Selam arkadaşlar, ben Tekirdağ Çerkezköy'den metal işçisiyim. Çalışmış olduğum işyerindeki bazı sorunlardan bahsetmek istiyorum. Emeğimizin karşılığını alamıyoruz. 12 saat çalışıyoruz ama asgari ücretin biraz fazlasını alıyoruz çünkü işveren gelmediğimiz ve izinli olduğumuz günleri mesailerden kesiyor. Devlete 8 saat gösterip sigorta primimizi 8 saatten yatırıyor. Zam ayı geldiğinde başımıza adam dikip açığımızı yakalamaya çalışıyor. Fazla zam vermemek için hep ezilen sömürülen biz oluyoruz. O yüzden tüm işçi kardeşlerimi birlik olmaya davet ediyorum çünkü biz emekçiyiz, emeğimizin karşılığını hep birlikte arayalım ezilmeye sömürülmeye son diyelim çünkü biz yüzde 99'uz yüzde 1'i ezip geçelim. Tüm emekçi kardeşlerimi saygıyla selamlıyorum.

Çerkezköy'den bir metal işçisi

Yemekhaneler küçük, molalar kısa

Ben Mepese'de çalışan bir işçiyim. Burada benim gördüğüm işle alakalı sıkıntılar, havalandırmanın yetersizliği, çalışanlara tepeden bakma ve çalışma saatlerinin ağır olması. Örnek verirsek, bana soran yok mesaiye kalacak mısın diye. Mesaiye kalacağız, herkes çalışacak gibi işine gelen çalışsın, gelmeyen gitsin, size iş yok bana işçi çok, diyorlar. Bütün işçilerin gözüne baka baka söylüyorlar. Çalışan kimse memnun değil ama herkes borçlu, o yüzden susuyor, örgütlenmekten korkuyor. Düşünün, o tozun pisliğin içinde bütün gün boğuşuyor ama bu sisteme boyun eğiyor. Kimse sevdiğinden değil tabii. Düzenim bozulmasın, borcumu ödeyeyim diye. Ben şunu gördüm, sadece bizim değil bütün fabrikalarda böyle. Yemekhaneleri küçük yapıyorlar mesela, insanları yan yana getirmiyorlar. İnsanları bölüm bölüm çıkarıyorlar yemeğe, istirahatleri kısa utuyorlar. Düşünün, yarım saatte yemek mi yiyeceksiniz, sohbet mi edeceksiniz, ne yapılabilir ki! Aslında herkes sıkıntılı, bir şey bekliyor. Biz şunu yaparsak başarılı oluruz diye düşünüyorum: Patroncu değil, emekçi olabilirsek kendi aramızdaki birliği sağlayabilirsek, birinin bizim için bir şey yapmasını beklemeden hep birlikte harekete geçerse başarılı olabiliriz. Sıkıntılarımızı çözebiliriz. Herkese, bütün emekçilere saygılarımla.

Mepese'den bir işçi

Patrona güvenme iş kazasını bildir

Fabrikada iş kazası geçirdim. Çok büyük bir olay değildi. İşveren rica etti ve iş kazası olarak bildirmememi istedi. Ben de olay çok büyük olmadığından öyle yaptım. Kazada gözlüğüm kırıldı. Daha sonra bu gözlüğün parasını istediğimde ise ödemeyi kabul etmediler. Gözlüğüm başka yerde değil patronun kârı için üretim yaparken kırılmıştı. Bir daha en ufak bir kazada iş kazası olarak bildirim yapacağım. Tüm işçiler de öyle yapmalı. Patronlar sadece kendi kârlarını düşünüyor.

Çorlu'dan bir metal işçisi

Oku, okut, paylaş!

Bize yazın, yayınlatalım, sorunlarımızı birlikte aşalım

Telefon: 0(530) 112 91 09

iscininsesicorlu@gmail.com

www.facebook.com/iscininsesicorlucerkezkoy